

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utoza 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési penzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Távirat a dalárünnepélyről.

Pályadíjt nyert dalárdák: Pécsi, Pesti, Nagyvárad, Szegedi, maros-vásárhelyi, ez utóbbi: karnagy pászát.

Felhívás!

A jogász-egylet IV-ik szakosztályának t. tagjai folyó hó 5-én d. u. 4 órakor a helyi casino-egylet tanácskozási termében tartandó rendes szakosztályülésre, melynek tárgyát elnöki, esetleg — m. Z. Bodolla János urak — Gyárfás József kir. törv. bíró ur indítványa feletti véleményes előterjesztései képezendik, tisztelettel meghívtnak.

M.-Vásárhelyt, 1874. sept. 1-én.

Szabó József,
elnök.

Tompa Albert,
jegyző.

M.-Vásárhely, 1874. sept. 1-én.

Azon nagy hitelválság, mely hazánkban napról-napra mutatkozik, s mely csak közelebből is eltagadhatlan kifejezést adott lételének, nem ok nélkül foglalkoztatja a gondolkodó észt, nem ok nélkül van napirenden a sajtó terén.

E crisis előidézésére ép úgy, mint eltávolítására, igen nagy szerep jutott a bankok és takarékpénztáraknak.

Azon szoros kapocs, mely e pénzületi intézetek és az egyesek között fenn áll, elég világosan mutatja, hogy e viszony helyes felfogása és alkalmazása névmérője a hitel állásának.

Ez intézetek főcélja egy meghatározott körben pénzforgalmat idézni elő, s ez által egyfelől ellensúlyozni is az uzsora-törvény által nálunk nem elég korszerűen engedélyezett és gyakorlatba vett nagy kamatokat.

De vajjon e cél elérése irányelvül van-e kitűzve minden ily intézetünkénél? vajjon épen azon kör emelését veszik tekintetbe, melyre alakultak?

E kérdésekre sokszor nemmel kell felelünk.

Azon kevés számú bankok is, melyek hazánkban fennállanak, nagy részt merényes üzletekbe, szédelő speculatiókba bocsátkoznak, és gyakran oly improductiv állapotba helyezik e miatt tőkéjük jelentékeny részét, hogy évekig jövedelmezőtlen állapotban hevernek, a közönségen sem segitenek és minden kis válság, mely a nagy piacon történik, mély sebeket üt rajtuk.

A takarékpénztárak pedig, melyek rendeltetése már sokkal szolidabb természetű, lassanként annyira eltávozik céljától, hogy épen a cél, a mérsékelt kamatot nem lehet általa is elérni; igaz ugyan, hogy ennek egyik oka abban is rejlik,

mert néha az egyesek betéteiből önmagát fenntartani nem tudja és más intézetektől kell kamatra pénzt venni fel, természetesen ez maga a kölcsönvevő közönség terhére történik; azonban az is igaz, hogy a takarékpénztárak célja ép a szegényebb osztály felsegítésében áll és így céljok elérése gyakran az által van akadályozva, hogy tulnyomó összeget kölcsönöznek ki vagyos embereknek, mi az intézet tőkéjének ugyan nem árt, de céljával ellenkezik.

A szegény néposztály csak nehezen, későre juthat ily kölcsönhöz, s ez az oka annak, hogy óriási, s nem teljesíthető kötelezettségeket kell, hogy e miatt mással szemben magára vállaljon.

Nézetünk tehát csak abban öszpontosul, hogy a bankok és takarékpénztárak igazgatóinak igen nagy befolyásuk van a nép jóllétének enyhítésére és a hitel szilárdítására, melyet ajánlunk is becses figyelmükbe.

Egy pár szó Petőfiről.

(Folytatása és vége)

II.

A Petőfi nagy nevével az 1849-ki események után annyi visszaélés elkövetett, hogy teljesen jogosult a kételyünk az utóbbi adatok iránt, melyek minden bizonyító erőt nélkülöznek.

Kétségtelenül nagy remény leend nemzeti kultúránkra nézve, ha Petőfi élettörténetét, annak valószínű bevezetésével látnók kiegészítve; de a kegyelet, melylyel a magyar nemzet Petőfi nagy szellemének tartozik, tiltakozásra hív fel minden oly adat ellen, mely semmi valószínűséggel, semmi alappal nem bír, s megbocsáthatlan könnyelműséggel a Petőfi élettörténetének meghamisítására vezet.

Pák Albert szerkesztése alatt a „Vasárnapi Ujság“ volt a főorganum, mely a Petőfi utolsó körülményeire vonatkozó adatok összegyűjtésében és megvitatásában dícséretes buzgalommal járt el, melyek következtében még akkor az események élénk hatása alatt, a ki csak tudomással birt valamely tény iránt, sietett azt nyilvánosságra hozni, s az így összegyűlt adathalmazban egyedül csak a most is élő — akkor tábori orvos — Lengyel József tanuskodása érdemel legtöbb figyelmet Petőfi utolsó körülményei iránt.

Hogy eshetik hát, hogy akkor, midőn egy nemzet nagy költője keresésére megindult: gr. Lázár Albert úr hallgatott? hogy eshetik az, hogy midőn Petőfit még a szibériai ólombányákban is cluboztatták, gr. Lázár Albert úr reá nem kiáltott a léha fecsegőkre: én láttam őt el-esni, ne keressétek? hogy eshetik az, hogy a nemes gróf úr a nemzet iránt ily nagy kötelességet mulasztott el?

Könnnyű a megfajtás.

Gróf Lázár Albert úr egészen ártatlanul került azon helyzetbe, hogy egy nemzet kérdő tekintete fordul most feléje, mert a gróf Petőfit az utolsó pillanatban nem látta; reá, hogy „parirozzon,“ nem kiáltott; a költőnek utolsó szavát, hogy: „már késő,“ nem hallotta: szóval koholmány az egész, mint akárhán ilyen kapcsolatba hozatott már a Petőfi nagy nevével.

Hanem most már arra vagyunk kíváncsiak, hogy Szász Béla úr minő forrásból merítette a gróf Lázár Albert-féle eseményt? megvolt-e annak valósága iránt győ-

ződve? képes volt-e annak akkora fontosságot tulajdonítani, hogy Petőfi valóságban alapuló történeti adataival összefűzhesse? Gondolt-e arra, hogy egy oly ünnepélyes alkalommal, mint a Petőfi emlékünnepe, egy egyetemi tanár és Kisfaludi-társasági-tag tollából kikerült emlékbeszédet minden részleteiben a nagy közönség komoly figyelemre méltat, s ezen emlékbeszéd — bármily hamis, de meg nem czáfolt részletet tartalmaz — iro dalomtól ténétünkhez adatot szolgáltat?

Beláthatja Sz. B. úr, hogy kulturánk érdekében igen rossz szolgálatot tett, midőn Petőfi történetét egy légbőlkapott adattal megtoldani bátorzkodott, mi ellen a lapok útján már megindult tiltakozások időszerűek és jogosultak.

Jogi szemle.

1874. XXIII. törvényczikk.

E törvény, köztudomás szerint, a nők teljeskorúságáról szól s immár életbe is lépett!

Nem szándékozom jogosultságát, vagy czélszerűségét vitatni ez alkalommal, mert ez már túlhaladott álláspont; ámbár jelen alakjában volnának némi megjegyzéseim, sőt talán kifogásaim is ellene.

A jogéletben számtalan jogintézmények léteznek, s ha azok egyik ágát megváltoztatjuk — mulhatlan tekintettel kell lennünk más, néha több ágaira is.

A folyó évi XXIII. t. cz. 2. §-a így szól: „Mind den nő, tekintet nélkül életéveire, férjhezmenetelével teljeskorúvá lesz... stb. Ezen körülmény, helyesebben: jogi előny, azonban a férfiak számára kimondva, biztosítva, törvény által nincsen.

Igaz ugyan, hogy az atya, ha önálló háztartást enged fiának, ki megnősült: akkor teljes korúvá lesz; ugyszintén az is igaz, hogy a nagykorúsítás útja nyitva áll a megnősültek előtt; ugyde az is igaz, hogy ez többféle akadályokba, ellentmondásokba ütközhetik.

Már most képzeljünk egy fiatal házaspárt, melynél a nő pl. 16 éves, s eo ipso a teljeskorúság korlátlan jogaiba lépik, azokat élvezi; a férj ellenben 20 éves, de ő még négy évig az atyai hatalom, vagy a gyámság porázán vezetetik; holott pedig egy a magyar jogban, mint az o. p. t. k. 147. §-ában, valamint a józan észben egyenlőképen ki van mondva, hogy a család feje a férfi.

Már kérem, én igen tisztelem az asszonyi nemet, de akkor, a midőn különben is ismeretes soknál azon vágy, hogy térje fejére fejkötőt tegyen: ilyes előjogot nem biztosítanék számukra.

A mi azonban törvény által ki van mondva, azon nem egy könnyen lehet változtatni s ezt nem is óhajtom; de azt minden bizonynyal kívánom, hogy e kétségkívül nem czélzott intézkedés, törvényhozásilag mielőbb azzal tétessék méltányossá és igazságossá; hogy mondassék ki, miszerint a férfiak házasság által szintén teljeskoruakká lesznek!

A „Székely Hirlap“ aug. 8-ki számában megjelent azon cikkekre, mely a szegénységi jogon perlelnél a végrehajtási illetőségről szól, fölvilágosításul figyelmeztetem cikkiró urat az 1871-ik évi 51. t. cz. 29. §-ban nyert fölhatalmazás alapján az igazságügyminiszter által 1872. évi január hó 29-én a „Budapesti Közlöny“ ugyanazon évi febr. 6-ik számában közzétett miniszteri rendelet 24-ik §-ára, mely így hangzik:

Azok részére teljesített hivatalos cselekményekért, a kiknek az 1868. 54-ik cikk 90-dik §-a értelmében a

bíróság rendelt képviselőt: a végrehajtót eljárási díj nem illeti; utazási költségei azonban, a mennyiben a cselekmény másképen nem teljesíthető, az állam pénztárából az elnök, illetőleg a járásbíró által fizettetnek.

Az állam által fizetett összegek az esetben, ha az illető megnyerte a pert; a befolyó összegekből első helyen levonandók és az állampénztárnak megtérítendőik.

Érintett cikk tehát, nézetem szerint, ez irányban téves, miért az igazság érdekében tartottam szükségesnek erről a fölvilágosítást megtenni.

M. J.

Uj fürdő Szováthán.

Szovátha község (Marosszéken) határának keleti részén 2 mf. és 1500 □ területen igen szép látványos só-hegy fekszik. A földtakarót már levetkezett, messzire lát-szó tiszta hófehér só-sziklák különböző szép alakja a szem-lélőben vágyat ébreszt, s azonnal siet azokat közelről is megvizsgálni. Oda érve úgy szeretne bár egyetlen dara-bocskát — „engem ne báncs” — gyönyörű szép sóvirágot letörni!

A sóhegyek közt kisebb nagyobb távolságban, kü-lönböző nagyságu édes- és sósvízű tavak; utóbbiak közül egyik kevésbé, a másik pedig kiállhatatlan meleg, mely meleget nem a naptól, hanem alulról kapják.

A meleg tavak közül különös megemlítést érdemel a falutól alig egy fél órai távolságban az erdők közt lévő „Feneketlen vagy Büdös tó; tapasztalás szerint ez a fő-fájás ellen igen hatásos gyógyszerrel bír, egy urnó fő-fájás ellen e fürdő idényen is használta és pedig teljes si-kerrel. E tó kiterjedése mintegy egy hold nagyságu, azért az uszni vágyók is szerezhetnek élvezetet.

A sóhegyek háta mögött számos források és édes vízű nagy tavak, melyeknek vize a sótelep alá rágja be magát, s csak huzamosb s néhol mintegy 1/4 mföldnyi ut megtétele után megérkező hatalmas moraj közt lát uj-ból napvilágot, minek szemlélése szintén nem kis gyö-nyört nyújt.

Ott, hol a sótelep van, a hegyek oldalából itt is, amott is hol sárgás, hol veres színű vizek szivárognak ki. A helyi lakosok közül többen állítják, hogy a sótele-pen kívüli határ- részekben borviz- forrásokra is találtak volna.

A fenn jelzettekből következő a szováthai sóhegyek a són kívül még vasat és kén is rejtene magukban. És igen érdekes, hogy a sóhegyek közül, egymástól bár meglehetősen távolságban lévő árkokon az aljba leér-kező gyógyerejű vizek mind koncentrálhatók.

Szováthán ezelőtt is lehetett volna híres sósfürdő, mert gyógyerőre nézve, tapasztalás szerint, vize bizonyára minden más sósfürdőkét felül mulja; de ember kell a gátára, az pedig mind ez ideig nem találtatván, ott köz-

használat alá bocsátott fürdő nem volt soha, a fürdő közelében mulhatatlanul megkívántató vendéglő szintén hiányzott. Volt ugyan egyik vagy másik helyi birtokos saját szükségére készítve egy kis köpű, mely minden ké-nyelmet nélkülözött, s e mellett abban fürödni csak per gratiam történhetett, s Szováthán e fürdőt is számosan látogatták mégis minden fürdőidényen, de inkább csak a közeli vidékiek és azok, kik a fürdőkben nem a nagy ké-nyelmet és mulatságot keresték, hanem a csontokba köl-tözött fájalmaktól akartak menekülni.

De még egy más nagy baj volt az is, hogy az itteni fürdővendégek, vendéglő nem léte miatt a faluban a gazda emberek lakán kellett, hogy szállást fogadjanak, s maguk főzzenek, főzessenek maguknak; miért e fürdőre csak azok vonultak, kik előtt e fürdő hatásos gyógyereje már ismeretes volt.

Szovátha község lakossága csupán székely gazda em-berekből áll; jobb módú pénzes ember csak egyetlen egy: „a gazdag” Veres József. Nem csoda tehát, ha Szováthán az eddigienél egy nagyobb hírű fürdő nem volt, s egy ily gyógyerejű, mint a szováthai sósfürdő, hazánkban csak el-rejtett kincsnek maradt.

De mindent meghoz az idő; s hol pénz van ott ész is van.

Veres József ur idővel átlátta, hogy Szováthán még egy más pénzforrást is lehet előállítani, és ez: egy fürdő-Tettre hát.

A falutól mintegy 200—300 lépésnyire a sótelepen kívül, igen szép helyen, a sóhegyek közül lefolyó vizekre egy fürdő készítését ez év tavaszán megkezdte, s az építkezés a legderekasabbau foly most is. A fürdőből hosszú 2 1/2 öl széles területen 4 osztályu, ezeknek meg-felelő számú, vetkező szobákkal már el is van készítve és közhasználat alá bocsátva.

A fürdő I-ső osztálya „uri nők” 2. „uri férfiak” 3. „közrendű nők” 4. „közrendű férfiak számára” felirattal van jelezve.

A gyógyerejű vizek mind a fürdőbe vezetvék. A víz a fürdőből esténként lecsapoltatik, s reggelre már ujra telve, azért soha sem állott, és tiszta is.

Meleg napfényes napokon kinek-kinek szabad tetszé-sétől függ, hogy mily foku hideg fürdőt élvezzen, mert az éjszakánként gyűlt víz délelőtti 10 óra után már lan-gyos kezd lenni; igen, mert a fürdő úgy van készítve, hogy a nap felkeltétől csaknem lementéig folytonosan belesüt, a hegyek közti árkokból pedig, melyeken a fürdő vize folydogál, csak lementekor szorul ki.

Fűtés által melegített szobabeli kádas fürdő is ter-vezve van, de ez az idő rövidsége miatt csak a jövő évre lesz készen.

A következő fürdőidényre, a faluvégén a fürdőtől mintegy 200—300 lépésnyire, kissé emelkedett helyen,

honnan szép kilátás leend, több vendégszobákkal ellátott vendéglő is készen fog lenni.

A fürdőt a vendéglővel fákkal beültetett sétatér köti össze.

E fürdő tulajdonosának nyilvánított akarata az, hogy fürdővendégei minél nagyobb kényelemben részesüljenek.

S mi szívünkől óhajtjuk, hogy Veres ur e tervét, valósíthassa, mert a kényelem mellől, hogy az olcsóság sem fog hiányozni e fürdőn, arra biztos kilátásaink vannak.

E fürdőnek, a többi sósfürdőink feletti előnyeit, a t. szerkesztő ur engedelmeivel alkalmmal még megemli-tendjük. *)

Szováthán, 1874. július 30-án.

X. X.

Maros mellől 1874. aug. hóban.

A Bethlenianum fehérvár-n.-enyedi collegium nevénsdvirág-
(Folytatás.)

VI.

Hogy a n.-enyedi Bethlenianum főiskolát bántani nem szabad, különösen kiemelem a politikai okokat; a kiket ezek meg nem győznek, azoknak csak röviden any-nyit mondhatok, a mit Mirábó mondott volt egy vele hirlap útján polemizáló barátjának, hogy t. i. „rövidlátók, horizonuk egyaránt keskeny, akár szabadba sétáljanak, akár szobájukba zárkozzanak” és ha keresztülviszik a jelen szervezettel az enyedi főiskola részbeni felosztása tovább folytatását, azt csak az egyházkerületi tagok egy részének szinte a megyei választásokhoz hasonló facto-rokkal választása eszközölésének köszönhetik; és a követ-kező új választásokkal meg lehetnek arról győződve, hogy egy a hittani, valamint juridiciái facultások vissza fognak hozatni, s a nagy-enyedi főiskola azon dicső fényben fog ismét öntetni, a mely czélja vala az alapító dicső fejede-lemnek és példáját követett bizonyosan több száz honfinak.

A centralisatio Franciaországot is az örvény szélére hozta, bár ott 32 millióból álló egy nemzet, testben és lélekben francia hazafi; minket magyarokat, hogy hova juttatott, már nem mondom ki, látja mindenki a szomorú következményeket, hogy Pestbuda nagygyá legyen, lelke-m-ből kívánom; hanem, hogy a magyar megyékből és vi-dékekből, egyáltalán a magyar birodalom területéről min-den intelligens fő és mivelt lélek Budapestre vonuljon, meg Kolozsvárra egy része, s a vidéki városok és vidék a burocracia gyeplőjén a parancs végrehajtói által szá-razon és minden szabad érzés és gondolat kifejezése sza-

*) Szívesen vesszük, annál is inkább, mert kíváncsiak, hogy gyógyhatásu vizeinket a lehetőleg megismertette, értékesíteni tudjuk.
Szerk.

TÁRCSA.

A KOLOZSVÁRI ORSZÁGOS DALÁRÜNNEPELY.

Kolozsvár, 1874. aug. 30.

Kolozsvár utczáin rendkívüli mozgás van, a köve-zeten tarka-barka jelvényekkel díszített dalárok, a légben folytonos ének és zene, a szívekben lelkesedés, öröm, mely kihat Kolozsvár minden zöge-zúgába. Az országos dalárünnepély s ebben negyvenegy dalegylet hozta össze e lelkesedést és élénkséget.

Az ünnepély első napján d. u. 3 óra felé a már itt levő dalárdák zeneszó mellett, nagy közönség kísé-re-tében az indóházhoz vonultak a magyarországi dalegyletek fogadására, s még mielőtt a vonat megérkezett volna, megjött az, a mit csupán most nem, de egész nyár folya-mában vártunk, egy hatalmas zápor. Megérkezett a vonat; a légben fűlsértő hangvegyület keletkezett, állván két zenekar játéka, a közönség zibongása, a dalárok éljen-zése stiből. Biasini Domokos, a „Dalkör” elnöke dísz-magyarba öltözve, fogadta az érkezett vendégeket. Erre Királyi Pál szónokolt s nemsokára a közönség megázva, de kioltatlan lelkesedéssel oszlott szét. A dalárok és a közönség egy része a tanácsház elé sereglett, hol az ér-kezett vendégek Simon Elek polgármester által fogadtat-tak; sajnos, hogy az elfogadó oráció nagy része beleveszett a harangszóba, mely egy végtiszűességre zúgott. A ha-rangszóval Gyarmáthy Miklós főjegyző is megküzdött, üdvözlőlvén a vendégdalegyleteket a „Dalkör” és „Hilária” nevében. Ugyanez nap este 7 órakor a tanácsháznál elő-értekezletet tartottak.

Este a lövölde nagy termébe gyűltünk, ismerkedési estélyre, melyen a kedélyek igyekeztek kibékülni az idők kellemetlenségeivel; később az ég is kiderült, megeredtek a pohárköszöntések: Czirják éltette Királyi Pált, Királyi gróf Eszterházit, Simon Elek a dalárvendé-geket stb. Közben Salamon szép zenéje mulattatá a kö-zönséget, mely éjfél után oszlott szét.

Másnap reggel szép derült nap volt. Kilencz óra felé már nagy csoport gyűlt az unitáriusok temploma elébe, a csoport nagy része dalárokból állott s perzen-ként nőttön nőtt, míg az egyes dalkörök külön-külön csoportokba oszlottak s bevonultak a templom belsejébe.

Nemsokára kezdetét vette az öszpróba. Az ösz Erkel Ferencz üdvözlötte a dalárokat, kik ez üdvözlötet szünni nem akaró lelkes éljenzéssel fogadták; Erkel után Richter János lépett a karnagyi székre s intésére megzendült a hatalmas kar. A hallgatóság egy része irodalmi és zené-szeti celebritásokból állott s a szép számú közönség min-den egyes dal éneklése után lelkesült tetszését nyilvánítá.

E nap délelőttjén a jury-tagok választása is meg-történt.

Este, fél nyolczkor a közönség és a dalárdák közül a nemzeti színházba gyűlt, a dalárünnepély legnevezete-sebb eseményére, a versenyre. Hosszasabb leírást kerülve csupán annyit említünk, hogy ez est az ünnepély fény-pontját képezte. Csaknem mindenik versenyző dalegylet igyekezetét igen szép siker koronázta, kiváló jelesnek a pécsi dalárda és a budapesti nemzeti dalkör tünteté föl magát. Dalárdánk (a m.-vásárhelyi) nem várt szép ered-ményt mutatott fel a közönség előtt. A közönség élvez-zettel hallgatá végig a versenyt s minden egyes dalárdát hatalmas, lelkesült tapsal és éljenzéssel dicsért meg.

Este a dalegyletek és a közönség egy része az Uj-

világ- és ezzel szomszédos Stadler-kertbe gyűlt; meg-kezdődött a kedélyes mulatozás, melyet legélvezetesebbé a jelesebb dalegyleteknek felhangzó éneklése tett. Később mind melegebbé, közelebbé vált az ismerkedés és bar-átkozás, megkezdődtek a felköszöntések, s a mulatság-nak reggel vetett véget.

Mindkét nap estéjén a nyári színházban előadás volt, mely zsufolt közönséget részesített élvezeteiben.

Az ünnepély harmadik napja nem kevesebb élvez-zettel kínálkozott, mint az azelőtti napok. Délben két órakor a lövölde helyiségében, szabad ég alatt (a nap forró sugarai alatt izzadva) ebédelt a közönség nagyobb része. A kezdet, így nem ígért sok kényelmet, de ki is várt volna kényelmet egy hatszáz terítékű közebeden? A kik nagyon alkalmatlanul találták a nap égető suga-rát, segítettek magukon az által, hogy félre, árnyékos helyre vonultak, hol nem ugyan sok kényelemmel, de legalább nem épen a nap sugarai által hevítve, vigadtak a puha pázsiton, vagy a leterített plaideken. A pohár-köszöntések sorát gr. Eszterházi Kálmán kezdé meg, él-tetve király és királyné ő Felségeiket. Erre a hivatottak és nem hivatottak által elmondott pohárköszöntések hosszú sora indult meg; az előbbieket között Királyi Pál, Szász Béla, Hegedüs István, Szász Domokos stb., a nem hiva-tottakat ezúttal nem említjük föl. A közebédet az eleinte fölmerült kellemetlenségek először érdekessé, azután ke-délyessé tették; a barátkozás majdnem általános lett s elegen lehetnek, kik e napot később, mint kedves ismeretségek születésnapját ünnepelhetik meg.

A lövöldéből széptoszlott a közönség, részint a szin-házba, részint a nemzeti színházba tartott hangversenyre, melyről jövő számunkban szólunk.

badsága nélkül, kopó-zsinegen elő-hátra rángattassék: közigazgatási, igazságszolgáltatási és társadalmi érzék, életkedv és 8 századon keresztül nemzetünk jellege pár évek alatt amugy cifra frasisokkal életerejéből kivetkeztessék, a közönyösség s ennek szülöttje, a közdolgozókban létlenség lépje el a népet, a melyet szinte 9 századon keresztül életerős, véralkata és kedélye tartott fel, el nem nézhetem.

A nevelés és tanítás magasabb mozzanatai és tárgyai nem szabad, hogy csak Pest- és Kolozsvárra centralizáltassanak, hanem minden községbe, vagy kevés népességnél és közel fekvőkben, 3—4 községben a kormány községi közös iskolát kell, hogy állítson; minden 3, vagy legfennebb 4 vármegyére a felsőbb tudományok minden ágazatait, reál- és gazdasági osztályokkal összekötve, teljesen tanítani és előadni képes nemzeti egyetemeket, felsőbb tanintézeteket kell, hogy teremtsen, kell, hogy fenntartsa; Szechenyi, nemzetünk nagy apostola, „Világ” nevű könyve 196. lapján parancsolja: nemzeti fölénységünket a mivelt férfiak többségében keressük, s ugyanezen könyv 110. lapján mondja: „a gyenge sem hív, sem hűtlen magában, mert ő semmi egyéb, mint csak az, a mivé reménye, vagy félelme teszi — nagy és dicső csak szellemi erőből eredhet; gyengébből, gyengeségből semmi egyéb: ocsmány- és undoknál.”

Ha a felsőbb szellemi és anyagi tudományokat Kolozsvárra és Pestre centralizáljuk, Enyedet háttérbe szorítjuk, Maros-Vásárhelyt, Udvarhelyt és Szászvárost csak tengeni engedjük s az ugynevezett provincia érdekelt intézeteiben írni, olvasni és összedni, meg keveset declinálni tanítunk, az 1848—49-ik évi pusztítások után vagyonsodáshoz e mai napig nem juthatott és államilag nem is segített magyar polgárság, középosztály és egyházi személyek, meg az 1848-ban fölzsabadult népek gyermekeire hat, sőt 12 forint s még ennél is több tandíjakat rakunk, az intézeteknél drágán összeállított gazdaságot folytatunk — a pénz és jövedelmet minden egyéb, csak a tanítás és tanulás elősegítésére nem fordítjuk; s különösen, ha gyermekeink a fejlődés korában secundákkal saturáltak, nemcsak a tanintézetek szobái maradnak üresen, hanem künn a provinciában a tudatlanság és neveletlenség kap lábra, minden más nemzetek, nemes áldozatokkal nevelt tanulók a tudomány és gyakorlati miveltséggel pár évek alatt elboritnak és eddigi fölénységüket megsemmisítik.

Ne ámsítsuk magunkat az erdélyi középosztály és polgárság, valamint ekkleziái személyzet nagy része, úgy 1848-ig, valamint ma nem bírta és nem bírja meg a tanítás és nevelés költségeit; segedelemre volt szorulva nagyobb része. Bethlen Gábor és az ország rendei 1630-ban és Nagy Fridrich porosz király 1772-ben segítették a tanulást és nevelést, és Bethlen népét, bárha Mihály vajda, Hóra, Rabutin és társai nem valának képesek kipusztítani — Fridrich népei okozták a sedáni győzelmet és német egységet. Nagy-Enyeden, a hol pár cipő, nagyrészen szabad szállás és temérdek jutalom osztott, mégis alig tanulhatott negyedrésze a nemzetnek; most, hogy Kolozsvárra, vagy Pestre menjen s ott 4 évig egyetemet, vagy 4 évig hittant, 3—4 évig jogot, s ha ügyvéd, vagy jogász akar lenni: 3 évig irodai gyakorlatot álljon ki, százból egy ha fogja tehetni; szülői a költséget elő nem állíthatják s tehetetlenségüket már magzatuk bölcsőjénél látva, minden nevelési szándékkal fölhagynak; s nemzetünk életereje s 8 százados védbástyája, a középosztály, polgárság és székelység miveltsége, ha meg nem semmisül is, legalább hosszas időre fennakad; a szavazószekrény idegen nevekkal telik meg.

Ez valóság és nem szójáték; ha csak egyedül én hangoztatom papirosan, oka a lábra kapott közönyösség és ennek édes testvére: a tunyaság, és oka főképen: a pártabsolutismus.

A fennebbiek valának állami, politikai kötelmek; most lássuk mit mondanak a törvény és történelem szavai a nagy-enyedi collegium jogai és nemzeti kötelesegre nézve, s mennyiben van téves útra vezetve a közvélemény a kolozsvári „Protestáns Közlöny” idei május 21-én és július 2-án kezdőleg közlött vezércikk-értekezések által:

Dr. K. S. „Egyházi javaink jogi természete” felett az „Erdélyi Protestáns Közlöny” idei május 21-én megkezdett fraziologia teljes értekezésével felhozva az A. C. I. r. 5. tit. 1-ső art. egész terjedelmében, az A. C. I. r. 10. tit. 1., 2., 3. articulusait rövid kivonatban és az 1791. évi 55. t.-czikket, meg az A. C. I. r. VI. tit. 2. articulusát a törvények tiszta szavaival ellenkezőleg; bár a június 4-ki 23-ik szám 2-ik hasábján e szókban: „Ennélfogva, midőn az egyházzal, mint általános fogalomról van szó s annak jogi személyiségét tekintjük, fennálló

törvényeink és szokásaink szerinti megszorításokkal (miről később lesz szó) minden egyházi javak tulajdonosául nem feledkezhetünk meg, az egyház kebelében létező apróbb corporatiók, t. i. egyházközségek és tanintézetek jogalanyságáról sem, mert, hogy törvényeink szerint ezek is mind magánjogképességgel fölruházott jogi személyek, az kétségtelen; élő szóval elismeri, hogy az „egyházközségek és tanintézetek jogalanysággal bírva, mind magán jogképességgel fölruházott jogi személyek, mégis hypotesiseket állít föl és ezek látszólagos, meg szóvirágos kényszer-szülte bebizonyításuk után azon eredményhez jut, hogy: Erdélyben minden egyházi és tanintézeti vagyon tulajdonjoga az erdélyi egyházkerületet, azaz: az erdélyi evangelico reformátusok egyetemét illeti.

(Folytatása köv.)

K ü l f ö l d.

Prágából írják, hogy király ő Felsége fogadása végett már 211 egylet, ezek között 18 banderium jelentkezett.

München aug. 29. A bajor király Bergbe érkezett.

Bernből tudatják, hogy az északamerikai Egyesült-Államok hivatalos nyilatkozata a nemzetközi postacongressuson részvételre nézve, megérkezett.

Páris aug. 28. Carlista hírek szerint a Carlisták Haro, Calahorra és Aleocert bevették s az őrséget elfogták. Don Alfons Aleanizba bevonult. A két első helység bevételét az „Univers” is megerősíti.

A hivatalos lap jelenti, hogy gr. Jarnac kinevezetett londoni francia nagykövetté.

Mac-Mahon aug. 27. Angers és Le Manton át Párisba utazott s ugyanazon nap éjjel az Elysére érkezett.

Londonban a szabadelvűek közelebből gyűlést fognak tartani s az értekezlet tárgyai lesznek: Az általános szavazatjog, rövidebb parlamenti ülészek s az országnak egyenlő választó-kerületekre való beosztása s a választási költségeknek az állam általi fedezése sat.

A madridi minisztercristisre vonatkozó hírek megczáfoltatnak. Szballis Vallfongában 87 vámost lelövetett.

Wladimir orosz nagyherceg esküvője aug. 28-án volt Pétervárt; az esketés déli fél két órakor történt s a várossal 101 ágyulóvéssel tudatott.

Strassburgból aug. 29-ről írják, hogy az alsó elzasi kerületi gyűlés befejezé munkálatait külön alkotmány és tartomány-gyűlés iránti óhajjal; a javaslat valamennyi képviselő által támogatott. A kerületi elnök kinyilatkoztatá, hogy ezen javaslat a kerületi gyűlés illetékeségén kívül esik.

Bourg Madame aug. 29. Puyarda élelmiszerekkel ellátatott és a Carlisták innen 50 embert hátrahagyva, seregük többi részével a közeledő tartaléks csapatok elé vonultak.

Brüsszel aug. 29. A conferentia ma záratott be; valamennyi küldött, az angol és török kivételével, aláírták a jegyzőkönyvet. Az utóbbiak az alájegyzést fenn tartották maguknak.

Bécsből aug. 30-ról írja a „Pr.” hogy az orosz kormány nem akarja egy sürgöny szerint elismerni Sarano kormányát. E sürgöny szerint Oroszország nem határozhatja el magát egy oly kormány elismerésére, mely a maga saját országában sincs elismerve, semmiféle törvényes tekintéllyel nem bír és még barátjai által is csak átmeneti dictaturának tekintetik. Oroszország tartózkodik a spanyol belügyekbe avatkozni s hivatalos érintkezésbe fog lépni bármely spanyol kormánnyal, a mely biztos alapra lesz fektetve és tartósságot ígér. — Oroszország nem állhat ellent azon felfogásnak, hogy Serrano kormányának elismerése azonos lenne a Spanyolország belügyeibe való beavatkozással, mert az épen oly jelentőséggel bír, mint az egyik töredéknek kedvezményezése.

H i r r o v a t.

— Király ő Felsége folyó hó 28. és következő napjain a Foth és Csömör közt tartandó hadgyakorlaton fog részt venni, hova Albrecht és József főherceggel Gödöllőről naponként kilovagol.

Albrecht főherceg folyó év aug. 29-kén városunkba lett érkezése alkalmával az indóháznál polgármester Borosnyai Pál úr által üdvözlő-beszéddel fogadtatott, mire ő fensége meleg szavakban válaszolt magyar nyelven, s örömet fejezte ki a felett, hogy M.-Vásárhely városa polgárainak, kiket már oly rég nem látott, ismét

barátságos körében időzhetik. Megérkezése után egy óra mulva a katonai csapatok hadgyakorlatait — hol a honvéd-huszárság is részt vett — tekintette meg, s annak befejezte után szemlét tartott a csapatok felett, mi $\frac{3}{4}$ 2 órakor délutáni díszmenettel fejeztetett be. A gyakorlatról szállására, „Transilvania” szállodába térve, az egyes testületek tisztelgéseit fogadta; délből a katona-zenekar közreműködése mellett díszbéd rendeztetett s egy napi rövid ittlét után, az estéli vonattal, körútjára tovább utazott. A főherceg tiszteletére a város végén díszkapu emeltetett s a város épületein is egész napon át a nemzeti lobogó lengett.

— O Felsége igazságügyi magyar minisztere előterjesztésére, a magyar curia semmitőszéki osztályához rendes bírónak: Elekes Pál m.-vásárhelyi kir. táblai bírót nevezte ki.

* A helyi dalárda a tegnap déli vonattal érkezett haza, a pályaudvaron már várakoztak rájuk. Innen ünnepélyes bevonulást tartottak, zene kíséret mellett; elől díszlett a dalárda csinos, kiváló izléssel készült lobogója, mely a dalárünnepélyen is felkelté a figyelmet.

* Prielle Cornelia mult szombaton este városunkból elutazott.

— Kolozsvártt Szerdahelyiné Prielle Cornelia asszony szeptember 2-kán „Alfonz úr” című színjátékban lépik fel.

* A sorhadbeli katonaság az Albrecht főherceg jelenlétében tartott mutatónyúl, hadgyakorlatait bevégezte. A honvédség folyó hó 5. és következő napjaira van beidézve, a nagy őszi gyakorlat megtartása végett, melyre — mint már tudva van — József főherceg is le fog érkezni.

— A találmányi szabadalmakra nézve közbirró tétetik, hogy a szabadalmazottak e joguk gyakorlását egy év alatt kötelesek megkezdeni, ellenesethen az megsemmisül, mert meghosszabbítás nem engedtetik.

* A koldusok egész nagy csoportja özönl el naponta az utcákat, kik tolatkodó, szentelen s kirívó magukviselkedéssel a járókelőkre nemcsak rossz, de boszantó behatást gyakorolnak, s mi több, ezen koldusok nagyrésze egészséges és életerős ember; mennyi munkaerő vész el nyomtalanul. Vajjon mikor lesz városunknak az ilyenek befogadására egy jól berendezett dolgozóháza?

* Medgyesfalván a tegnap tűz ütött ki, mely — mint halljuk — nem kis kárt okozott.

* A magyar tisztviselők országos egyesülete felhívja az összes tisztviselőket az egyesületbe való belépésre. Az egyesület alakulásának okai: a tisztviselőségnek elhanyaglottság, tekintélytelen, elszigetelt és anyagilag teljesen a romlásba dőlt, mondhatni minden tekintetben zilált, s az 1868-ban a fizetésekből származó jövedelmeknek adósságfizetés céljából lefoglalhatóságát elrendelő törvény által teljesen megnyomorított állapotában rejlenek; céljai pedig az épen ezen állapot által okozott bajok orvoslása, mivégből, hogy maga a nemzet és a hazafiság érdekében ezen annyi ezer munkásnak szellemi, társadalmi, és anyagi ügyei javulást hozó utba igazíthatassanak, s általában ezen testületek hathatós képviseltetést nyerhessenek, a hivatottak csekély áldozattal járó egyesülésre szólíthatnak.

— Brassóban Szent István király napjára a magyarországi élvezetes dalárestélyt rendezett, melyen hazafias dalok és költemények képezték az előadás tárgyát. Bizony nagy szükség is van az életképesség feltüntetésére a mostani százsz törekvések napjaiban.

— A „Vasárnapi Ujság” augusztus 30-iki száma a következő tartalommal jelent meg: Boch Ernő (arczéppel.) — Prolog a székesfehérvári színház megnyitására, Jókai Mórtól. — A kilenczedik. (Elbeszélés, Benedek-Büttner Linától.) — A természetvizsgálók győri nagygyűlésének kiránduló helyei: I. A magyar-óvári felsőbb gazd. tanintézet. II. A lébényi templom (két képpel.) — Az országháza vakációkor (képpel.) — A harangokról. — Tenger alatti vaspálya Anglia és Franciaország közt. — Utazás a tenger alatt (Regény, képekkel illusztrálva.) — A svéd parokon, II. — A történelmi társulat gyűlése Besztercebányán. — A természetvizsgálók nagy gyűlése Győrött. — A székesfehérvári színház megnyitása. — A hétről. (Tárca.) — Irodalom és művészet, stb. rendes rovatok.

— A „Jogtudományi Közlöny” 35-dik száma következő tartalommal jelent meg: A köteles részről. Dr. Katona Mór, jogtanár urtól. — A görög bányatörvény és a Laurion-kérdés. Dr. Sipos Árpád, jogakadémiai tanár urtól. — Törvénykezési szemle. — Örökösödési vitás kérdések. — Különfelék. — Melléklet: Rendeletek — Curiai határozatok.

— Island szigete július végén tartotta 1000 éves jubileumát. A dán király személyesen jelen volt, részt vett a népünnepekben, többször díszebédet adott és mindenütt ujjongó örömmel fogadtatott azon nép által, melynek nem volt eddig alkalma királyt látni.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-dik évi augusztus 31. és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő:

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. bíró által.

Kosa S. Orgeu T. e. hagyaték elárvereztetése, Ozirbus J. Königes et comp. kereskedő cég e. adósság, Türk M. Gvebbel M. s t. e. adósság, Archimandrescu P. Simon V. s t. e. kamat, Bulgerea R. Bulgerea J. e. vételár, Steinhanssen T. Tiltsch G. e. adósság, Bondár T. Botha J. e. kártérítés, Degenfeld M. M. Butak J. s t. e. adósság, Zóor A. s t. Zir A. e. kártérítés, Navara M. Mazur E. e. adósság, Pascha Gy. Barbu P. e. tulajdon, Steinhanssen T. Hergotta J. e. adósság, Szász nemzeti egyet. Áron fl. e. adósság, Pipernea Gy. Schuster Gy. e. kártérítés, Platz Tr. Taube V. e. vételár, Bartesch J. Sala J. e. vételár, Kamner s. Jehelius keresk. cég Kotzmich J. e. adósság iránti perők.

Ferencz Károly k. t. r. bíró által.

Kiss József s. neje Szekeres Sándor s. neje e. tulajdon per, Gordea Zsuzanna Gordea Jánosné s t. e. zárlat, Kelemen Pálné Kelemen András hagyatéka e. 550 frt, Az erd. muzeum-egylet Veinberger Pál e. 11 frt 10 kr., Kádiru Juon Veisz Salamon e. szerződés teljesítése, Kovács György Bagara Miklós Szabó János e. 168 frt, Stoz József Verzar testvérek e. 40 frt, Volff Károly Csora Achim e. 50 frt, Hermán Katalin Lösch János e. 114 frt, Zakariás Eliza Ziegler Mihály e. 151 frt, Cretziu Isia Simion Oprea e. 49 frt, Mihonyeszk Pétru Teren Petru e. 63 frt, Száva Antal Mészáros Károly e. 270 frt 25 kr. iránti perők.

Csergedi János k. t. r. bíró által.

Schrom Mihály Vledutz Stefán e. som. vh., Márkodi ev. ref. megye Kacsó Mihály hagyatéka e. som. vh., Otava George Horga George e. 3 frt 35 kr., Mayer községe Pap Eliseu e. som. vh., Pászok Jósit Bogya Ili e. som. vh., Lőrinczi Lika Krisán Bazil e. 300 frt, Miklós János Szakács Péterné e. 10 $\frac{1}{2}$ Sárosy István Csik-Szépvez községe e. birtokháborítás, Gergely Péter Gergely Imre e. 56 frt, Balog Ferencz Péter Péter e. 50 frt, iránti perők.

Pogány Károly k. t. r. bíró által.

Tompa Károly Csehi Sándor e. 242 frt, Petrus János Veinberger Pál e. egy váltó kiadása, Gavris Czilik e. kötelezettség teljesítése, Sajó udvarhelyi Barabás Pál Diamanstein Ábrahám e. haszonbér, Adler Ignác Csiki István e. 260 frt $\frac{3}{4}$ kr. kártérítés, Nicolai Dobrin Margineu Ludu e. birtokháborítás, Dimén László Datha Simeon e. kártérítés, Mihu Sonu Poju Sonu e. som. vh., Laiber Mátyás Daraghi Mihály e. munkabér, Szabó Zsigmond Siményfalvi Jakab György e. birt. hábor., Rugonfalvi Jeddy Lajos Csiki Sándor e. som. vh., Sőfalvi Lajos Jakabházi András e. vételár iránti perők.

II. Tanács polgári ügyekben.

Pipos Péter k. t. r. bíró által.

Mezel Samuel s. társai cég Mészáros Jakab hagyatéka e. 793 frt 43 kr., Székely János Vieder Frigyes e. 1100 frt, Király Juliánna ifj. Bartha Samuel e. 64 frt 50 kr., Török Vaszilika s. társai Rádu Tódor Buken e. kártérítés, Kornia Petru Szuts János e. 40 frt, Voin Péter Bisztrai Sándor s. neje e. 91 frt, özv. Péter Gergelyné Barabási Eszter Barabási M. János e. 45 frt, Muntyán Petru Siboteán Nicolai e. 8 frt iránti perők.

Petri Ádám k. t. r. bíró által.

Sőfalvi Mózes Sőfalvi Mihály e. fekvők, Ercsei Dániel s t. a m.-vásárhelyi ev. ref. főtanoda s t. e. végrend. érvénytelen., Péter András Bartalis Ferencz e. pot eskü letettnek nyilvánítása, Gidófalvi Lajos s t. Doczi János hagyatéka e. 20 frt vételár 30 frt kötbér, Török András Bakó Albert s t. ellen 80 frt kölcsön, Mester Jánosné Zsidó István e. 33 frt 33 kr., Geralt András Puján Juon s t. e. som. vh., Miron Antalné Tarcsa Domokos s t. e.

200 frt, Matros Grigore Unguresán Tódor e. 175 frt, Déesz városi ev. ref. egyház Vékony Károly s t. e. 76 frt 80 kr., Irimus Juon I. János Pap Vaszilika Niki e. som. vh., Makkai Sándor Ruz Tanasze e. 26 frt iránti perők.

Istvánfy Pál k. t. r. bíró által.

Farkas Pál Keresztes Ferencz és id. László György e. igénypere, Kandó Sándor Miklós Sándor e. 14 frt 60 kr., Kovács Sámuel Orbán Imre e. 44 frt 75 kr., Hirsch Ignác Ledér Tódor s t. e. 280 frt, Kraszha Mihály Bülgözi János e. som. vh., Ábrahám Lázár Ruz Gavrilla e. 8 frt 50 kr., Benedek Ferenczné Kiss Sándor s t. e. igénypere, Sapira Ábrahám Lászlófy Kajtán e. 25 frt, Bene Vaszilika Petrucz Juon e. 44 frt, László Kristof Verzar István e. 28 véka malé, Hangó Aszemia Bosor Demian e. 48 frt iránti perők.

Illyés Károly k. t. p. bíró által.

Veber József Törösvár község e. 694 frt munkabér és 180 frt kártérítés, Apostól Dani hagyatéki ügye, Gergely Zsusa s t. Gergely Márton s t. e. végrendelet érvénytelenítése, Kövendi Lajos Manaczi József tömege és Benkő József hagyatéka e. 2 db. fekvő, Szabó Krisztina Veress Judit e. végrendelet érvénytelenítése, Nagy Gergely s t. Gyepesi Anna e. egy belső telek, Pálosi János és György Pálosi András hagyatéki tömege e. tulajdonjog, Markus Márk Dreher Antal ellen okirat közönsége, Ifj. Tavaszi Sámuel Hencz Dávid ellen egy szántóföld iránti perők.

III. Tanács bűnügyekben.

Popovics Servian k. t. r. bíró által.

Popa György becsületsértés, Codrea Mihu becsületsértés, Tutalea Juon könnyű testisértés, Shaja Szimion s t. testisértés, Burján József s t. becsületsértés, Heberhardt Frigyes nyilvános erőszakoskodás, Fülöp Phiebus közcsend és rend ellen kihágás, Mavanai Juon testisértés, Stéf Juon s t. testisértés, Balán Vaszilika életbiztonság, Mészáros György becsületsértés, Cressán Mária becsületsértés, Csonte Juon s t. súlyos testisértés, Margineán Gligor s t. testisértés, Poplecsán Paraszki becsületsértés, Stan András testisértés, Negvilla Lázár becsületsértés, Szimár Maftei s t. könnyű testisértés, Luczergán Ilie s t. becsületsértés, Désán Zachiu s. társa. becsületsértés, Vaszilika Borza lopás, Nicolaj Totana s. társa tolvajság iránti bűnügyök.

Antalfy Gábor k. t. r. bíró által.

Babos András s t. testibiztonság, Zaharie lui Danile Medrea becsületbiztonság, Luhai Nicolai Hulpoiu s t. testibiztonság, Szathmári Ferencz s t. testibiztonság, Varga János s Varga Jánosné becsületbirt., Bágyi Józ Biri és

Molnár Frigyes kölcsönös becs. bizt., Kihn Mária becs. bizt., Olár Ilisia s t. becs. bizt., Zsurzsuka Tanaszia tibizt. iránti bűnügyök.

Sztoyka Antal k. t. r. bíró által.

Lunguj Ferencz család, Vajda Ferencz s t. tolvajság, Stojka Ridi tolvajság és rágalmazás, Tuchs Dániel család, Hankó Jánosné becs. sért., Id. Alb Stetán s t. testibiztonság, Fleschin Craciunu és Bancilla Petru becs. lelbizt., Rakolczán Juon testisértés iránti bűnügyök.

Mégay Ferencz k. t. p. bíró által.

Fazakas Sándorné életbiztonság, Tiertelmeister János emberölés, Turicu Toma lui Juon s t. tolvajság, Rea Juon tolvajság, Nagy Györgyné becsületbiztonság, Török István tulajdonbiztonság, Zavicsa János s t. becs. letbiztonság, Komsia Nisstor tulajdonbiztonság, Flóra Rachila lui Juon testibiztonság, Nagy István köznevelők, Mik Vaszilika s. társa tulajdonbiztonság iránti bűnügyök.

Dr. Dózsa Miklós k. t. p. bíró által.

Votsch János s t. tolvajság, Veress Simon s t. tolvajság, Varga János család, Popa Nicolai tolvajság, Szaniszlóné testisértés, Bitai Józsefné becsületsértés, B. dariu Vaszi tolvajság, Bikis Gábris becsületsértés, Lileadeán Zosim testisértés, Bája György testisértés, Török Gavrilla család iránti bűnügyök.

Bécsi tőzsdei árkelet. (Augusztus 31-én.)

5% metallique	71.75
5% nemz. államkölcsön	74.85
1860. államkötvény	109.20
Bankrésztvény	974.—
Hitelrésztvény	234.75
London	109.80
Ezüst	140.—
Arany	2.75
Napoleon arany	8.82
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	78.—
" " " temesi	77.—
" " " erdélyi	75.25
" " " horvát-slavon	80.—

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Főmunkatárs:

DOBAI ALBERT.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám: 398. — 1874.

E. T. G.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésem alatti kir. törvényszék területén szervezett **balázsfalvi** kir. járásbírósnál egy **irnoki állás**, 500 frt évi fizetéssel és 100 frt lakbérrel, — továbbá a **nagy-enyedi** kir. járásbírósnál egy **joggyakornoki állás**, évenkénti 300 frt segélydíjjal, üresedésbe jövén, mindazok a kik ezen állások bármelyikét elnyerni óhajtnak, felhivatnak, hogy képzettségi, esetleg szolgálati okmányokkal felszerelt, s a magyar, német és román nyelvbeni jártasságukat feltűntető és lehetőleg igazoló, szabályszerűen felszerelt kérvényüket hozzám legfőlebb jövő hó 20-ig annyival inkább adják be, mivel ezen határidőn túl esetleg érkezendő pályázati kérvények nem fognak tekintetbe vétetni.

A kir. törvényszék elnökétől.

Nagy-Enyeden, 1874. augusztus 26-án.

Halmágyi Sándor,
elölök.

(51)

(2—3)

Egy testben, lélekben ép,
4 gymn. osztályt végzett, jótanuló,
jő családból való ifjú
kerestetik
gyógyszerészeti gyakornoknak
a Szt-Király-utcabeli gyógytárba
MAROS-VÁSÁRHELYT.

(48)

(4—6)

Özvegy **Schneider**né, **Kain Josefa** ajánlja
helyett Maros-Vásárhelyt a piacz-soron
550 h. sz. alatti

NÉMET LEÁNY-NÖVELDÉJÉT,

hol mindennemű női munkák, a jelenben Kolozsvárról ide érkezett **Kain Luiza** által taníttatnak, kész továbbá izletesen berendezett szallásán több leány növendéket szallás és élelelemmel ellátni.

Kegyes pártolásért esd

(52) (1—1)

Özv. **Schneider**né.